

כדורגל

כמו בבית

במלון הרמת'גני הקטן, נורדאו, האסף תרדמה כמעט 24 שעות ביממה ו-364 ימים בשנה, התרחשו השבוע מאורעות בלתי רגיליים. עשרות חובבי כדורגל, מארגנים, שחקנים ועיתונאים רצו אנה ואנה, נעלים צוח' צחו, חולצות גוהצו, האולם הזעיר היה כמרקחה. הסיבה: קבוצת הכדורגל הסקור' טיה, פאלקירק, העומדת על רגליה כ-80 שנה, עמדה לשחק, בעור שעות ספורות, אה משחקה הראשון מחוץ לגבולות מולדתה. האורחים, למרות מוגם הקר, היו באמת נרגשים. לבר אולי משני שחקנים, היה לגבי היתר, הביקור בישראל טבלה ראשונה בחוץ לארץ. הם התלהבו מכל מילה שנאמרה על ידי המארחים הישראלים, הוורו כמה פעמים על כל תשבה שנוקרה אליהם. בשמח היריעו להם 25 אלף צופים, צמאים לכדורגל. באיצטד הרמת'גני, היה ברור כי הרגשת הבתולין נגוה, והשחקנים קצרי השער חרודי הלחיים החלו להרגיש עצמם כבביתם שלהם. **רועשת מדי.** לבר אולי מהחום הבלתי רגיל לגביהם, היו הסקטים מופתעים מנהוג מוזר אותו הנהיגה ישראל: נגינת ההימ' גונים בתחרות בין-מועדונית. היה זה מחזה מוזר במקצת לכל אדם שראה כדורגל בחייו, ידע שמקובל לנגן את ההימונים רק בתחרות בין ארצות. אלא שלגבי הישראלים, שציפו לכדורגל משובח משך חודשים רבים, ולא קיבלוהו, דמתה התחרות למפגש חשוב יותר מתחרות בין-ארצית.

סיגריה אחרי סיגריה. לאחר האיחוד המקובל ולאחר שכמה עשרות בני נוער ומקורבי הקבוצה הישראלית השתתפו על הדשא שמסביב למגרש, שלח הציר הבריטי את הכדור אל רגלי שחקניו המהירים, אשר שלטו בו כמעט משך כל 90 דקות המשחק. הם טובים מדאגרי, העיר מיד חסיי יושבע שעיטן סיגריה אחר סיגריה ללא הפסק. היתה זו לבישת דעתם של רבים אחרים. שחקני פאלקירק לא היו זקוקים למאמץ עליון כדי לגבור על המכבים הנח' שליפ. יתרוגם בריצה, בנחירה לגובה ובשי' ליטה בכדור הביא להם נצחון בטוח כבר לאחר השער השני שהבקיעו. מאותו רגע הפכו לשחקנים מקצועיים רגילים, חסרי הת' להבות ומרץ מופרז. הכדור נע ברגילהם באותו קצב ששחקן ישראלי עושה את עבר דתו הפרסית במשרו, בבית המלאכה או ליד ההגה. היה זה למעשה משחק שהוכיח את ההבדל הבולט בין שחקן מקצועי לבין שחקן חובב.

אמבט צונן. מכבי תל אביב, הקבו' צה שנחשבה מאז ומתמיד למהירה ב' ארץ, נאלצה להזדרז מן הרגיל בהעברת הכדור מרגל אל רגל בסדר יפול של לרג' ליהם מהירות התנועה של הסקטים. רק פעמיים קרץ להם השער הסקטי והומיגם פנימה. הזדמנויות אלה לא נוצלו, והקהל, שחזר הטרף, טמ' את ראשו בין ידי והפליט פעמיים: "אוי!" גדול. אולם אלה לא היו קריאות ה"אוי" היחידות. מדי פעם בפעם, במינות שונות בשדה, נפל שחקן סקטי או ישראלי שנפצע, נגרר על ידי חובשי העזרה הראשונה, אלי פוקס ויעקב חליבנר נטשו את המגרש, החלישו על ידי כך את שורות קבוצתם בעוד כמה מהאורחים מעוד פעמים אין ספור על המגרש הלאישר, גילו לאחר מכן סיבה שניה: "הישראלים בועטים יותר מדי ברגלינו במקום בכדור". התאכזב הקהל מרה ממשחקו הרופף של מכבי, ניחם אותו כפל כפליים גימ' דילני, חלוצה הימני בעל הקרחת של פאלקירק, כשחקן ותיק בנבחרת הלאומית של סקוטלנד ובקבוצות אנגליות ראשונות במעלה, הרגיש עצמו דילני כרג במים בין מגיני מכבי.

הקהל נהנה מפאלקירק, התאכזב ממכבי, עזב במצב רוח עכור את האצטד. החיוד החיודי שהסמן על פני הצופים היה למראה הכדור, שהתגלגל מני פעם לפעם אל תעלות המים, גרם לאחדים מרודפיו לאמבט צונן.

שלום אול הקרב

"כאשר שני יהודים רבים ביניהם בא הגוי ומשלים ביניהם."
אימרה נושנה זו התאימה השבת למציאות. כאשר עלתה קבוצת הפועל תל אביב למש' חקה נגד פאלקירק הסקוטית. שני שחק' הפועל פתח תקוה, עמיחי שהם, ומשה וארין שנקראו תל אביבה לחזק את שורת החלוצים הצולעת של הפועל סיימו פרשה ארוכה

קבוצה סקוטית אחרת ששחקה באותו מגרש בדיוק לפני שנתיים.

שחקן כדורגל מקצועי מתנוטע במהירות רבה על המגרש. שולט היטב בכדור ומנתר לגובה רב. שחקני הקבוצה הסקוטית, פאלקירק, הוכיחו כי הם שחקנים מקצועיים אמיתיים, ותיקי הליגה הסקוטית הראשונה. יונה פוקס, הקיצוני השמאלי של מכבי (מספר 12), ניסה להתמודד בזינוק עם צימם גאלאקר (רק שמאלו), הגיע בקרשי' ער לכתמים. להתמודדות, ציפה בשקט חלוצה המצויין של פאלקירק, אדכס מק-קריו שכפל חבריו המתקשים לא הסך פרחו גם לחגן על שערו. אסיון בזה את משחקם של האורחים, אשר אפשרות הכדורגל שנתם שימשה דוגמה לכדורגל במרכז אירופה.

אברהם בן דורי, שוערה של מכבי, תפס כדור בדיוק באותה שניה שהשופט שרק ד אוסטיירי עקב הימצאם של הפקטורים במצב נכוד לפני הנגת מכבי. אולם פעמיים במשך המשחק לא הצליח שוער מכבי לעצור את הכדור, אשר חמק ממנו. חדר לשער. שער אחד היה בהחלט נמנע, בא נתוצאה מרשלנות השוער. יחד אתו התאכזב הקהל.